

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcu **P. K.**, bývajúceho v Č., zastúpeného JUDr. J. S., advokátom v B., proti žalovanému **S.**, so sídlom v B., IČO: X., **o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, zaplatenie mzdy a náhrady mzdy**, vedenej na Okresnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 20 C 107/2004, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. januára 2007 sp. zn. 12 Co 307/2006

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu v Banskej Bystrici z 12. septembra 2006 č.k. 20 C 107/2004-174, ktorým bola žaloba o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, zaplatenia mzdy a náhrady mzdy zamietnutá, okrem náhrady mzdy za mesiac február až apríl 2003 a trov konania, v tejto časti zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že (odôvodnenie sa týka potvrdzujúcej časti) súd prvého stupňa náležite zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil, pričom sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa.

Žalobca podal proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu do jeho potvrdzujúcej časti dovolanie odôvodňujúc ho nesprávnym právnym posúdením veci. Navrhol, aby dovolací súd zrušil rozsudok krajského súdu ako aj okresného súdu a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Vyjadrenie k podanému dovolaniu zo strany žalovaného nebolo podané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. a proti rozsudku odvolacieho súdu je prípustné ešte aj v prípadoch uvedených v ustanovení § 238 O.s.p.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorý potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, pričom nevyslovil prípustnosť dovolania a nešlo ani o prípad, že by sa odvolací súd v tejto veci odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu. Keďže dovolaním napadnutý potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., je zrejmé že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie v ktorom bolo vydané je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným senátom. Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p., ale nastáva až

vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

Vzhľadom na to, že dovolateľ netvrdil a ani z obsahu spisu nevyplýva, že by rozsudok odvolacieho súdu trpel niektorou z vád uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobcu do potvrdzujúcej časti rozsudku odvolacieho súdu odmietol podľa ustanovenia § 243b ods. 4, § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p bez toho, že by sa v dovolacom konaní mohol zaoberať dôvodnosťou jeho námietok z hľadiska ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

Žalovaný mal v dovolacom konaní úspech, preto mu patrí právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovanému v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu neboli priznané.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: